

[OTŁACZAĆ *vb impf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); pierwsze a pochylone, drugie jasne.

inf otłaczać. ◇ part praes act otłaczając.

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. otłoczyć.

Ugniatać, przyciskać dookoła czegoś: Drugi obyczaj ładzenia iest: Zrywŷzy dobrze ziemię [...] / czynić kołkiem miążłzym dziury ná dłoń od siebie/ y wpufzcząć w nie por/ nie otłaczáiąc áni bárzo záfypuiąc Cresc 1571 214, 373.

Formacje współrdzenne cf TŁOCZYĆ.

FP